

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק כג

א הוי רעים מאבדים ומפצים את-צאן מרעיתי נאם-יהוה:
ב לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל על-הרעים הרעים
את-עמי אתם הפצתם את-צאני ותדחום ולא פקדתם אתם
הנני פקד עליכם את-רע מעלליכם נאם-יהוה: ג ואני
אקבץ את-שארית צאני מכל הארצות אשר-הדחתי אתם
שם והשבתי אתהן על-נוהן ופרו ורבו: ד והקמתי עליהם
רעים ורעום ולא-ייראו עוד ולא-יחתו ולא יפקדו
נאם-יהוה: ה הנה ימים באים נאם-יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:
ו בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה-שמו
אשר-יקראו יהוה ו צדקנו: ז לכן הנה-ימים באים
נאם-יהוה ולא-יאמרו עוד חי-יהוה אשר העלה את-בני

יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ה כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר
 הֵבִיא אֶת־זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צְפוֹנָה וּמְכַל הָאָרְצוֹת
 אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם וַיָּשׁוּבוּ עַל־אֲדָמְתָם: ט לַנְּבִאִים נִשְׁבַּר
 לְבִי בְקִרְבִי רַחֲפוּ כָּל־עֲצָמוֹתַי הֵייתִי כְּאִישׁ שֹׁכֵר וּכְגֹבֵר
 עָבְרוּ יַיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דְבַר־יְקֹדֶשׁ: י כִּי מִנְּאֻפִים מָלְאָה
 הָאָרֶץ כִּי־מִפְּנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ הָאָרֶץ יָבֹשׁוּ נְאוֹת מְדַבֵּר וְתִהְיֶה
 מְרוֹצְתָם רָעָה וּגְבוּרָתָם לֹא־כֵן: יא כִּי־גַם־נְבִיאֵי גַם־כֹּהֵן
 חֲנַפּוּ גַם־בְּבֵיתִי מִצָּאתַי רָעַתְם נְאֻם־יְהוָה: יב לָכֵן יִהְיֶה
 דְרָכְכֶם לָהֶם כַּחֲלָקְלָקוֹת בְּאִפְלָה יִדְחוּ וְנִפְּלוּ בָהּ כִּי־אֲבִיא
 עֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָתָם נְאֻם־יְהוָה: יג וּבְנְבִיאֵי שְׁמֵרוֹן
 רָאִיתִי תִפְלָה הַנִּבְּאוּ בַּבַּעַל וַיִּתְּעוּ אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל:
 יד וּבְנְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם רָאִיתִי שִׁעְרוּרָה נְאוּף וְהֶלֶךְ בַּשֶּׁקֶר וְחִזְקוּ
 יָדַי מִרְעִים לְבַלְתִּי־שׁוּבוּ אִישׁ מִרְעַתוֹ הָיוּ־לִי כָלֶם כְּסֹדֶם
 וַיִּשְׁבְּיָהּ כַּעֲמֹרָה: טו לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַל־הַנְּבִאִים
 הַנְּנִי מֵאֲכִיל אוֹתָם לַעֲנָה וְהִשְׁקַתִּים מִי־רֹאשׁ כִּי מֵאֵת
 נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם יֵצֵאָה חֲנֻפָה לְכָל־הָאָרֶץ: טז כֹּה־אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֵל־תִּשְׁמְעוּ עַל־דְּבַר־יְהוָה הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים לָכֶם
 מִהַבְּלִים הֵמָּה אֶתְכֶם חֲזוֹן לְבָם יִדְּבָרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה:

יז אִמְרִים אָמַר לְמִנְאֲצֵי דְבַר יְהוָה שְׁלוֹם יִהְיֶה לָּכֶם וְכָל
 הַלֵּךְ בְּשָׂרֹת לְבוֹ אָמְרוּ לֹא־תָבוֹא עָלֵיכֶם רָעָה: יח כִּי מִי
 עָמַד בְּסוֹד יְהוָה וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הַקְּשִׁיב דְּבָרֵי
 דְּבָרוֹ וַיִּשְׁמַע: יט הִנֵּה ׀ סִעֲרַת יְהוָה חֲמָה יִצְאָה וְסִעַר
 מִתְּחוּלָל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יְחוּל: כ לא יָשׁוּב אַף־יְהוָה
 עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הִקְיָמוֹ מְזֻמּוֹת לְבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְּבוֹנְנוּ
 בָּהּ בִּינָה: כא לֹא־שַׁלַּחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ לֹא־דַבַּרְתִּי
 אֲלֵיהֶם וְהֵם נִבְּאוּ: כב וְאִם־עָמְדוּ בְּסוּדֵי וַיִּשְׁמְעוּ דְּבָרֵי
 אֶת־עַמִּי וַיִּשְׁבוּם מִדֶּרֶךְ הַרָּע וּמִרַע מֵעַלְלֵיהֶם: כג הַאֱלֹהִי
 מִקְרֹב אֲנִי נְאֻם־יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֶרְחָק: כד אִם־יִסְתַּר אִישׁ
 בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מִלֵּא נְאֻם־יְהוָה: כה שָׁמַעְתִּי אֶת
 אֲשֶׁר־אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשְׁמִי שֶׁקֶר לֵאמֹר חֲלַמְתִּי
 חֲלַמְתִּי: כו עַד־מָתֵי הֵיטֵב בְּלֵב הַנְּבִאִים נִבְּאִי הַשֶּׁקֶר וּנְבִיאֵי
 תִרְמַת לִבָּם: כז הַחֲשָׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי בַּחֲלוּמָתָם
 אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי
 בַּבַּעַל: כח הַנְּבִיא אֲשֶׁר־אָתוּ חֲלוֹם יִסְפֹּר חֲלוֹם וְאֲשֶׁר דְּבָרֵי
 אָתוּ יְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱמֶת מֵהַלְתָּבֵן אֶת־הַבֵּר נְאֻם־יְהוָה:

כט הֲלוֹא כֹה דְבַרִי כָּאִשׁ נְאֻם־יְהוָה וּכְפֹטִישׁ יִפְצֹץ סִלְעַ:
ל לְכֵן הִנְנִי עַל־הַנְּבִיאִים נְאֻם־יְהוָה מִגְּנָבִי דְבַרִי אִישׁ מֵאֵת
רֵעֵהוּ: לא הִנְנִי עַל־הַנְּבִיאִים נְאֻם־יְהוָה הַלְקָחִים לְשׁוֹנָם
וַיִּנְאַמוּ נְאֻם: לב הִנְנִי עַל־נְבִאֵי חֲלָמוֹת שֶׁקֶר נְאֻם־יְהוָה
וַיִּסְפְּרוּם וַיִּתְּעוּ אֶת־עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבַפְּחָזוֹתָם וְאֲנֹכִי
לֹא־שִׁלַּחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעִיל לֹא־יֹעִילוּ לְעַם־הַזֶּה
נְאֻם־יְהוָה: לג וְכִי־יִשְׁאַלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ־הַנְּבִיא אוֹ־כֹהֵן
לֵאמֹר מֶה־מִּשָּׂא יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־מֶה־מִּשָּׂא וְנִטְשֵׁתִי
אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה: לד וְהַנְּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמֵר מִשָּׂא
יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־הָאִישׁ הַהוּא וְעַל־בֵּיתוֹ: לה כֹּה תֹאמְרוּ
אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל־אָחִיו מֶה־עָנָה יְהוָה וּמֶה־דִּבֶּר
יְהוָה: לו וּמִשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ־עוֹד כִּי הַמִּשָּׂא יִהְיֶה לְאִישׁ
דְּבָרוֹ וְהִפְכֹתֶם אֶת־דְּבַרִי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ:
לז כֹּה תֹאמֵר אֶל־הַנְּבִיא מֶה־עָנָךְ יְהוָה וּמֶה־דִּבֶּר יְהוָה:
לח וְאִם־מִשָּׂא יְהוָה תֹּאמְרוּ לְכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲמַרְכֶם
אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה מִשָּׂא יְהוָה וְאִשְׁלַח אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא
תֹאמְרוּ מִשָּׂא יְהוָה: לט לְכֵן הִנְנִי וְנִשִּׁיתִי אֶתְכֶם נִשָּׂא
וְנִטְשֵׁתִי אֶתְכֶם וְאֶת־הָעִיר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלֵאבוֹתֵיכֶם

מֵעַל פָּנָי: מ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם חֲרֹפֶת עוֹלָם וּכְלָמוֹת עוֹלָם אֲשֶׁר
לֹא תִשְׁכַּח:

ספר "ירמיה" – פרק כד

א הָרֵאֵנִי יְהוָה וְהִנֵּה שְׁנֵי דוּדָאֵי תַּאֲנִים מוּעָדִים לְפָנַי הֵיכַל
יְהוָה אַחֲרֵי הַגְּלוֹת נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-יְכַנְיָהוּ
בֶן-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְאֶת-שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת-הַחֲרָשׁ
וְאֶת-הַמַּסְגָּר מִירוּשָׁלַם וַיָּבֵאם בָּבֶל: ב הַדּוֹד אֶחָד תַּאֲנִים
טְבוֹת מְאֹד כְּתַאֲנֵי הַבְּכֹרוֹת וְהַדּוֹד אֶחָד תַּאֲנִים רָעוֹת מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא-תֹאכְלָנָה מֵרַע: ג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה-אַתָּה רֹאֶה
יְרַמְיָהוּ וַאֲמַר תַּאֲנִים הַתַּאֲנִים הַטְּבוֹת טְבוֹת מְאֹד וְהַרְעוֹת
רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-תֹאכְלָנָה מֵרַע: ד וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר: ה כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּתַאֲנִים הַטְּבוֹת
הָאֵלֶּה כִּן אֶפִּיר אֶת-גְּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי מִן-הַמָּקוֹם
הַזֶּה אֶרֶץ כַּשְׂדִּים לְטוֹבָה: ו וּשְׁמַתִּי עֵינַי עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה
וְהַשְּׁבֹתִים עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִים וְלֹא אֶהְרַס וּנְטַעְתִּים
וְלֹא אֶתּוֹשׁ: ז וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב לְדַעַת אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה
וְהָיוּ-לִי לְעַם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים כִּי-יָשׁוּבוּ אֵלַי

בְּכָל־לֵבָם: ח וְכֹתְאֲנִים הֲרָעוֹת אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלָנָה מִרַע
כִּי־כֹה ו אָמַר יְהוָה כִּן אֶתְּן אֶת־צְדָקָתָהּוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְאֶת־שָׂרָיו וְאֵת ו שְׂאֲרֵית יְרוּשָׁלַם הַנְּשֹׂאֲרִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ט וּנְתַתִּים לְזוֹעָה לְזוֹעָה לְרָעָה לְכָל
מַמְלָכוֹת הָאֶרֶץ לְחֶרֶף וּלְמָשָׁל לְשֹׁנֵינָה וּלְקָלְלָהּ
בְּכָל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר־אֲדִיחֶם שָׁם: י וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת־הַחֶרֶב
אֶת־הָרָעַב וְאֶת־הַדָּבָר עַד־תֵּמָם מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִתַּתִּי
לָהֶם וּלְאֲבוֹתֵיהֶם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)